

Vročitev pisanj - Slovenija

KAZALO

- 1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?
- 2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?
- 3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?
- 4 Poizvedbe o naslovu
 - 4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?
 - 4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?
 - 4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?
- 5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?
- 6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?
- 7 Nadomestna vročitev
 - 7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?
 - 7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?
 - 7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?
 - 7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?
- 8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)
 - 8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?
 - 8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?
 - 8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?
- 9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

- 10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?
- 11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj v praksi pomeni dostavo pisanj oziroma listin fizičnim in pravnim osebam, ki so stranke v postopku, in sestavo listine, v kateri je izročitev oziroma dostava opisana in potrjena. Po eni strani to pomeni, da se naslovnik seznanj z opravljenim procesnim dejanjem sodišča ali stranke, po drugi strani pa sodišče dobi zanesljivo potrditev, da so stranke pisanje sprejele. Potrditev, da so listine resnično in pravilno vročene, je namreč pogoj za normalno razvijanje postopka, obenem pa se s pravilno vročitvijo strankam zagotavlja uveljavitev načela kontradiktornosti. Vročanje je torej procesno dejanje sodišča, katerega namen je, da se stranka seznanja s postopkom, procesnimi dejanji nasprotne stranke in sodišča, ter obenem, da se stranki zagotavlja pravica do izjave.

Posebna pravila glede vročanja so potrebna zaradi upoštevanja določenih načel pravnega postopka in zaradi zagotovitve učinkovitega sodnega varstva brez nepotrebne odlašanja, saj se z vročitvijo listin zagotovi, da so vsi udeleženci seznanjeni s procesnimi dejanji sodišča oziroma strank. Posebna pravila vročanja zagotavljajo tudi varovalke v primeru nepravilnega vročanja.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Strankam oziroma udeležencem je potrebno vročiti vsa sodna pisanja, pri čemer Zakon o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP; (Uradni list RS, št. [73/07](#) – uradno prečiščeno besedilo, [45/08](#) – ZArbit, [45/08](#), [111/08](#) – odl. US, [57/09](#) – odl. US, [12/10](#) – odl. US, [50/10](#) – odl. US, [107/10](#) – odl. US, [75/12](#) – odl. US, [40/13](#) – odl. US, [92/13](#) – odl. US, [10/14](#) – odl. US, [48/15](#) – odl. US, [6/17](#) – odl. US in [10/17](#))) v 142. členu določa, da se tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in nalog za plačilo sodne takse za vložitev tožbe, nasprotne tožbe, predloga za sporazumno razvezo, tožbe, ki vsebuje predlog za izdajo plačilnega naloga, predloga za obnovo postopka, predloga za zavarovanje dokazov pred začetkom pravnega postopka, predloga za poskus poravnave, vloge, ki vsebuje napoved pritožbe, pritožbe, predloga za dopustitev revizije in revizije, ter vabilo stranki na poravnalni narok ali prvi narok za glavno obravnavo, če poravnalni narok ni bil razpisan, vročajo stranki osebno. Pri tem se za osebno vročitev šteje tako vročitev pisanja v fizični obliki kot tudi vročitev po varni elektronski poti, skladno z določbami ZPP. Druga pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so priložene v izvorniku, ali iz kakšnega drugega razloga večja previdnost.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Pisanja se vročajo po pošti, po delavcu sodišča, po varni elektronski poti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom. Na predlog nasprotne stranke lahko sodišče odredi, da se vročitev opravi po detektivu ali izvršitelju, ki ga predlaga stranka, pri čemer denar za stroške tovrstne vročitve založi predlagatelj take vročitve (132. člen ZPP). Stranka lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po varni elektronski poti v varni elektronski predal, ali na naslov za vročanje po varni elektronski poti, registriran v informacijskem sistemu sodstva, katerega naslov navede v vlogi. Navedeni naslov je enakovreden naslovu prebivališča oziroma sedežu stranke. Če stranka pisanje vložiti v elektronski obliki, se šteje, dokler ne sporoči drugače, da želi vročanje po varni elektronski poti. Sodišče lahko stranki vroča pisanja po varni elektronski poti tudi v drugem postopku, če lahko na podlagi podatkov o stranki, s katerimi razpolaga, zanesljivo ugotovi, da ima ta stranka v informacijskem sistemu sodstva že registriran svoj varni elektronski predal ali naslov za vročanje po varni elektronski poti ter je stranki predhodno osebno vročilo pisno obvestilo, da ji bodo nadaljnja pisanja v tem postopku vročana po varni elektronski poti, dokler ne bo sporočila drugače. Če sodišče ugotovi, da vročitev po varni elektronski poti ni mogoča, vroči pisanje v fizični obliki in navede razlog za tako vročitev. Državnim organom, odvetnikom, notarjem, izvršiteljem, stečajnim upraviteljem in drugim osebam, za katere tako določa zakon, se vedno vroča po varni elektronski poti. Organi in te osebe morajo v informacijskem sistemu sodstva registrirati svoj varni elektronski predal ali naslov za vročanje po varni elektronski poti.

Državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, pravnim osebam, podjetnikom posameznikom, odvetnikom in notarjem se vroča tako, da se pisanje izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem pošte, ali delavcu, ki je v pisarni oziroma v

poslovnem prostoru ali na sedežu, ali zakonitemu zastopniku ali prokuristu. (133. člen ZPP). Vojaškim osebam in policijskim uslužbencem se lahko vročajo vabila tudi po njihovem poveljstvu oziroma neposrednem predstojniku; če je treba, se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja (134. člen ZPP). Osebi, ki ji je odvzeta prostost, se vročajo pisanja po upravi zapora ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti (136. člen ZPP).

Kadar ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se vročajo pisanja njemu, če ni v tem zakonu drugače določeno (137. člen ZPP).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Vročanje v državi članici se opravlja skladno z nacionalnimi predpisi. Zakon o pravnem postopku v 3. odstavku 143. člena določa obveznost sodišča, da pridobi podatke o tem, ali je naslov, na katerem je bil opravljen poskus vročitve, enak naslovu, ki je prijavljen v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča. Slednje pomeni, da sodišče, kadar vročitev na danem naslovu, ni bila uspešna (iz katerega koli razloga), preveri naslovnikov naslov v Centralnem registru prebivalstva ali naslov delodajalca naslovnika v registru Zavoda za zdravstveno zavarovanje. Sodišče nato vroči pisanje na naslov, ki izhaja iz centralnega registra prebivalstva, če vročitev ni bila opravljena na tem naslovu, ali na naslov delodajalca naslovnika. Če takšna vročitev ni bila mogoča ali je bila neuspešna, sodišče pozove nasprotno stranko, naj v določenem roku sporoči naslov novega prebivališča naslovnika, če zanj ve. Hkrati sodišče predlaga uvedbo postopka ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča v skladu z zakonom, ki ureja prijavo in odjavo stalnega in začasnega prebivališča, ali opravi poizvedbe pri svojcih, članih gospodinjstva in sorodnikih, pri sosedih in hišniku z zadnjega znanega naslova, socialnih službah, pri zadnjem delodajalcu ali najemodajalcu, na policiji ali v bolnišnicah. Opisan način postopanja sodišča pa ne velja, če je treba pisanje vročiti državnemu organu, organu samoupravne lokalne skupnosti, pravni osebi, podjetniku posamezniku, odvetniku in notarju.

Na opisane načine sodišče postopa, kadar teče postopek v RS in tudi, kadar opravlja vročitev po zaprosilu sodišče iz druge države članice (načelo nediskriminacije nacionalnih postopkovnih pravil).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Dostopa do teh podatkov nimajo; zaradi varstva osebnih podatkov je takšno poizvedovanje izrazito omejeno. V kolikor želi tuj organ pridobiti podatek o posameznikovem prebivališču, je po podatkih upravnih enot pri njih potrebno vložiti vlogo v slovenskem jeziku (takse oziroma druge pristojbine za to ni potrebno plačati), nato pa upravni organ odloči o tej prošnji na podlagi pravil nacionalnega prava. V kolikor bi podatek želela pridobiti stranka kot fizična oseba, je poizvedovanje še bolj oteženo. Glede na informacijo upravnih enot takšnih podatkov strankam ne bi posredovali. Poleg tega pa obstaja tudi možnost poizvedovanja po diplomatski poti.

Kot navedeno že prej, pristojno slovensko sodišče na podlagi zaprosila tujega sodišča samo preveri in pridobi podatke o naslovu osebe.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Sodišče bi opravilo poizvedbo o prebivališču posameznika (glej odgovor pod točko 4.1), kadar bi prejelo zaprosilo za izvedbo dokaza.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Praviloma se pisanja vročajo po pošti, možna pa je vročitev tudi po varni elektronski poti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom kot tudi vročitev po detektivu ali izvršitelju, ki ga predlaga stranka.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Da. Vročanje poteka preko portala e-Sodstvo, za katerega skrbi Vrhovno sodišče RS, v varne elektronske predele uporabnikov.

Elektronsko vročanje je dovoljeno v pravnem postopku in drugih civilnih sodnih postopkih, v katerih se za elektronsko vročanje uporabljajo pravila Zakona o pravnem postopku, na primer v postopkih o gospodarskih sporih, o delovnih in socialnih sporih, nepravdnih postopkih, zapuščinskih postopkih (v vseh teh postopkih se še ne izvaja) in v zemljiškoknjižnih postopkih, ter v postopkih zaradi insolventnosti in v postopkih izvršbe (v vseh teh postopkih se elektronsko vročanje že izvaja).

Omejitve obstajajo glede na to, v katero od skupin so razvrščeni uporabniki. Ti se najprej delijo v splošne skupine in sicer:

- v skupino tistih, ki se jim pri uporabi informacijskega sistema e - sodstvo ni treba izkazati (navadni uporabniki),
- v skupino tistih, ki se pri uporabi informacijskega sistema izkažejo z vnosom uporabniškega imena in gesla (registrirani uporabniki) ter
- v skupino tistih, ki se pri uporabi informacijskega sistema izkažejo z vnosom uporabniškega imena in gesla ter z uporabo kvalificiranega potrdila (kvalificirani uporabniki).

Kvalificirani uporabniki so:

- notranji kvalificirani uporabniki (to so sodniki in uslužbenci sodišč, ki so upravičeni opravljati e - opravila v posamezni vrsti civilnih sodnih postopkov) in
- zunanji kvalificirani uporabniki (notarji, odvetniki, izvršitelji, upravitelji, Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, državna tožilstva, nepremičninske družbe in občinska pravobranilstva, torej subjekti, ki imajo v civilnih sodnih postopkih položaj zastopnika ali organa sodišča, in uporabniki – stranke, to so pravne osebe, fizične osebe ali državni organi in organi lokalnih skupnosti, ki imajo v civilnih sodnih postopkih položaj stranke postopka).

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V primeru vročanja sodnih pisanj je potrebno razlikovati med navadno in osebno vročitvijo.

V primeru navadne vročitve je potrebno najprej poskusiti nadomestno vročitev. To pomeni, da se v primeru, če se tistega, kateremu je treba pisanje vročiti, ne najde v stanovanju, se pisanje vroči tako, da se izroči kateremu od njegovih odraslih družinskih članov gospodinjstva, ki so ga dolžni sprejeti (140/I ZPP). Če se vroča na delovnem mestu naslovnika in tega tam ni mogoče najti oziroma je takrat na delovnem mestu, do katerega vročevalec nima dostopa, se pisanje vroči osebi, ki je pooblaščen za sprejemanje pošte, ali drugi osebi, ki v to privoli. Če naslovnik prebiva v nastanitvenem objektu (npr. dijaški, študentski, samski dom, bolnišnica), in tudi nima samostojnega poštenega predalčnika, vročevalec pisanje vroči osebi, ki je v tem objektu pooblaščen za sprejemanje pošte za stanovalce. Šele v primeru, ko takšna vročitev ni mogoča, se vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pusti pisanje v hišnem ali izpostavljenem predalčniku na naslovu stanovanja. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo pisanje puščeno v predalčniku, na kar je treba naslovnika na pisanju posebej opozoriti.

V primeru, da naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben, se pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti v kraju njegovega stanovanja, na vratih stanovanja pa pusti obvestilo o vročitvi, v katerem je navedeno, kje je pisanje (141/I, II ZPP). Šteje se, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo obvestilo o vročitvi pritrjeno na vratih, na kar je treba naslovnika na obvestilu o vročitvi posebej opozoriti. Pošta hrani pisanje 30 dni. Če v tem roku naslovnik pisanja ne dvigne, se pisanje vrne sodišču. Na enak način se vročitev opravi tudi državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, pravnim osebam, podjetnikom posameznikom, odvetnikom in notarjem v primerih, ko jim vročevalec pisanja ne more vročiti na naslovu, ki je vpisan v register

Osebna vročitev pomeni, da se pisanja vročajo osebno stranki. Osebna vročitev skladno s 142. členom ZPP velja za sledeča sodna pisanja: tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in nalog za plačilo sodne takse za vloge iz 105. a člena ZPP (tožba, nasprotna tožba, predlog za sporazumno razvezo itd.) in vabilo stranki na poravnalni narok ali prvi narok za glavno obravnavo, če poravnalni narok ni bil razpisan. Druga pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so predložene v izvorniku, ali iz kakšnega drugega razloga večje previdnosti. Za osebno vročitev šteje tudi vročitev pisanja v elektronski obliki (141.a člen ZPP), ki se lahko opravi z vročitvijo overjenega prepisa pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti. V slednjem primeru se vročitev opravi prek informacijskega sistema sodstva neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje pisanj po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost in pridobi dovoljenje ministra za pravosodje.

Če vročitev neposredno naslovniku ni možna, se osebna vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti v kraju njegovega stanovanja, v hišnem ali izpostavljenem predalčniku

oziroma na vratih stanovanja pa pusti obvestilo, v katerem je navedeno, kje je pisanje in rok 15 dni, v katerem mora naslovnik pisanje dvigniti. Če ni mogoča vročitev pisanja v elektronski obliki, se pisanje pusti na naslovu za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varnem elektronskem predalu, na kar je treba naslovnika v pisanju posebej opozoriti.

Stranke ali njihovi zakoniti zastopniki imajo dolžnost, da v primeru če do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremenijo svoj naslov, to takoj sporočiti sodišču. Če tega ne storijo, odredi sodišče, da naj se vse nadaljnje vročitve v pravdi za to stranko opravljajo tako, da se pisanje pritrdi na sodno desko. Vročitev velja za opravljeno po preteku osmih dni, odkar je bilo pisanje pritrjeno na sodno desko (145. člen ZPP).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

V primeru navadne vročitve se pisanja štejejo za vročena na dan, ko so bila puščena v predalčniku, na kar se naslovnika posebej opozori. V primeru, ko naslovnik predalčnika nima se šteje, da je vročitev opravljena na dan, ko je bilo obvestilo o vročitvi pritrjeno na vratih.

V primeru osebne vročitve se šteje vročitev za opravljeno z dnem, ko naslovnik pisanje dvigne. Če naslovnik pisanja ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena po poteku tega roka. Po preteku tega roka vročevalec pusti pisanje v hišnem ali izpostavljenem predalčniku naslovnika; če pa naslovnik predalčnika nima ali je ta neuporaben, pa se pisanje vrne sodišču.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V primeru navadne vročitve, ko je pisanje puščeno v predalčniku, vročevalec naslovniku na pisanju opozori o pravnih posledicah ter na vročilnici in pisanju navede vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je pisanje pustil naslovniku, ter se podpiše. Če naslovnik predalčnika nima in se pisanje izroči sodišču/pošti, pa vročevalec na vratih stanovanja pusti obvestilo o vročitvi, v katerem je navedeno, kje je pisanje ter o tem, kdaj se šteje, da je bila vročitev opravljena.

V primeru osebne vročitve vročevalec o tem kje je bilo puščeno pisanje in rok v katerem mora pisanje dvigniti ter posledice, če pisanja naslovnik v roku ne bo dvignil pusti obvestilo, ki ga vročevalec pusti v hišnem ali izpostavljenem predalčniku. Na obvestilu in na pisanju, ki bi ga moral vročiti, vročevalec navede vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je bilo obvestilo puščeno naslovniku, ter se podpiše.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

V primeru, da tisti, na katerega je pisanje naslovljeno, oz. tisti, ki bi bil pisanje zanj dolžan sprejeti, brez zakonitega razloga noče sprejeti pisanja, ga vročevalec pusti v stanovanju ali v prostorih, kjer ta oseba dela, ali v njenem hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku, če tega ni, pa pisanje pritrdi na vrata stanovanja. Na vročilnici zapiše dan, uro in razlog odklonitve sprejema ter kraj, kjer je pustil pisanje. S tem se šteje, da je vročitev opravljena (144. člen ZPP).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Zakon o poštnih storitvah (v nadaljevanju ZPSto-2; Uradni list RS, št. 51/09, 77/10 in 40/14 - ZIN-B) določa, da se priporočene in vrednostne poštno pošiljke vročajo naslovniku osebno na naslovu. Če to ni mogoče, se priporočena in vrednostna pošiljka vroči enemu od odraslih članov gospodinjstva ali osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (41. člen ZPSto-2), pri čemer se za odraslega člana gospodinjstva šteje oseba, starejša od 15 let, ki živi z naslovnikom v istem gospodinjstvu (Splošni pogoji izvajanja univerzalne poštno storitve z dne 1. 9. 2014; v nadaljevanju SP).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če priporočene poštno pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti zgoraj navedenim osebam (naslovniku osebno/odraslemu članu gospodinjstva ali pooblaščenцу za prevzem pisanj), pusti dostavljavec v hišnem predalčniku obvestilo, v katerem navede kraj prevzema in rok, v katerem se lahko prevzame poštna pošiljka. Če naslovnik poštno pošiljke ne prevzame v roku, določenem v obvestilu pošte, se poštna pošiljka vrne pošiljatelju. Če naslovnik priporočene in vrednostne poštno pošiljke noče sprejeti, napiše vročevalec na poštno pošiljko ali vročilnico datum in razlog zavrnitve sprejema in poštno pošiljko vrne pošiljatelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Pošiljka se lahko prevzame na pošti v 15 dneh od dneva, ko je bil naslovnik obveščen o njenem prispetju. Izjema so paketi, prispeli iz mednarodnega prometa, na katerih je pošiljatelj ob oddaji označil krajši rok od 15 dni. Roki za prevzem pošiljk se računajo koledarsko, z naslednjim dnem po dnevu, ko je bil naslovnik obveščen o prispeli pošiljki. Pri pošiljkah, ki se hranijo na pošti kot poštno ležeče, in pošiljkah za uporabnike poštних predalov, se roki računajo koledarsko, z naslednjim dnem po dnevu, ko je na pošto prispela pošiljka. (27. člen SP).

Naslovníku je v hišnem predalčniku puščeno obvestilo, kjer vročevalec navede kraj prevzema in rok, v katerem se poštna pošiljka lahko prevzame.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Dokaz oziroma potrdilo o vročitvi pisanja je vročilnica. Vročilnico podpišeta prejemnik in vročevalec, pri čemer prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici dan prejema. Če prejemnik ne zna pisati ali če se ne more podpisati, zapiše vročevalec njegovo ime in priimek in z besedo dan prejema, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede z besedami dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena. Če se vročitev opravi po tretjem odstavku 142. člena ZPP (gre za nadomestno vročitev oziroma fikcijo vročitve; glej tudi točko 8.2. in 7.3.), se na vročilnici navede dan, ko je bilo obvestilo puščeno naslovníku, in dan, ko je bilo pisanje izročeno sodišču oziroma pošti.

Če je bilo po določbah ZPP pisanje izročeno komu drugemu, ne pa tistemu, ki bi mu ga bilo treba vročiti, navede vročevalec na vročilnici njuno medsebojno razmerje (5. odstavek 149. člena ZPP).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vročilnica ima vse elemente javne listine in zato dokazuje resničnost tistega, kar je v njej potrjeno. Je pa dovoljeno dokazovati, da so v njej ugotovljena dejstva neresnična.

V primeru, da naslovnik ne prejme pisanja oziroma, da se sklicuje na nepravilno vročitev, velja, da je nekatere pomanjkljivosti oziroma napake pri vročanju mogoče odpraviti. Tako se naslovnik ne more sklicevati na nepravilno vročitev, če je iz njegovega ravnanja nedvoumno razvidno, da se je z vsebino pisanja kljub napačni vročitvi seznanil na drug način. Enako velja za primere, če pride pisanje dejansko v roke naslovníka (npr. če naslovnik dvigne pisanje po poteku roka za njegov dvig). Tako določa tudi ZPP, ki pravi, da se na kršitev pravil o vročanju ni mogoče sklicevati, če naslovnik kljub kršitvi prejme pisanje. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena v trenutku, ko je naslovnik pisanje dejansko prejel (5. odstavek 139. člena ZPP).

Odprava oziroma korektura napak pri vročanju je mogoča tudi z institutom vrnitve v prejšnje stanje, pri čemer je vrnitev v prejšnje stanje mogoča, če je zamudo za opravo določenega procesnega dejanja povzročil dogodek, ki ga stranka kljub izkazani zadostni skrbnosti ni mogla predvideti niti preprečiti. Če stranka zamudi narok ali rok za kakšno pravno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opraviti to dejanje, ji sodišče na njen predlog dovoli, da ga opravi pozneje (vrnitev v prejšnje stanje), če spozna, da je stranka zamudila narok oziroma rok iz upravičenega vzroka. Če se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se pravda vrne v tisto stanje, v katerem je bila pred zamudo, in razveljavijo vse odločbe, ki jih je sodišče izdalo zaradi zamude (116. člen ZPP).

Predlog se mora vložiti v petnajstih dneh od dneva, ko je prenehal vzrok, zaradi katerega je stranka zamudila narok ali rok; če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela. Po šestih mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje (117. člen ZPP). Tako subjektivni kot objektivni rok sta zakonsko prekluzivna roka in ju ni mogoče podaljševati.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Vročanje po pošti kot splošno sprejet način vročanja sodnih listin, ne povzroča posebnih stroškov strankam. Vročanje na drug način (npr. preko posebne službe, ki opravlja vročanje kot registrirano dejavnost) pa pomeni dodatne stroške, zato ga sodišče lahko odredi le na predlog stranke, ki mora založiti ustrezen predujem za pokritje stroškov. Kot določa poseben Pravilnik o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravdnem postopku, je vročevalec za vročitev upravičen do plačila in povrnitve stroškov za svoje delo v skladu s pogodbo, sklenjeno s sodiščem, pri čemer sodišče odredi višino plačila in povrnitev stroškov.

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti

v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zadnja posodobitev: 27/03/2018